

vet gjort lidt i det små, og det vil givet også blive gjort under udvalgsarbejdet. Men jeg synes, at når man skræller alt det væk fra diskussionen, er det egentlig et helt grundlæggende spørgsmål, om man ønsker at give et signal om, at regeringen i højere grad skal være afhængig af, hvad Folketinget siger, og indhente forudgående samtykke fra Folketinget til vedtagelse af afgørelser og rammeafgørelser.

Når jeg læser det her forslag, må man kunne koge det ned til, at det handler om, hvorvidt vi i højere grad skal forpligte regeringen til at indhente forudgående samtykke hos Folketinget, før den foretager sig noget, eller om vi ikke skal gøre det, og med hensyn til det signal er der ingen tvivl om, hvor Dansk Folkeparti står. Vi ønsker at give det signal, at regeringen i størst muligt omfang skal være forpligtet til at indhente forudgående samtykke hos Folketinget.

Så kan man have en lang diskussion og være enige eller uenige med Enhedslisten i begrundelsen for og bemærkningerne til forslaget, men sagen er, at det, vi tager stilling til i selve beslutningsforslaget, er de første to linjer, som står på forsiden, og dem synes jeg ikke, man med rimelighed kan anfægte. Derfor kan Dansk Folkeparti støtte det beslutningsforslag, der her er fremlagt til behandling.

Kim Behnke (FP):

Lad mig først komme med et stiltfærdigt pip til Enhedslisten. Jeg synes, fremsættelsen af forslaget tyder på, at man måske i Enhedslisten er ved miste troen på, at vi den 28. maj kan opnå et nej, for hvad i alverden skal vi med det her forslag, når vi den 28. maj rent faktisk får den danske befolkning til at forkaste Amsterdamtraktaten? Så er der jo ingen grund til at vedtage regler om, hvordan tingene skal forelægges i Folketinget.

Derfor synes vi, at dette forslag burde have afventet resultatet af folkeafstemningen, og lad mig slå fast, at i Fremskridtspartiet arbejder vi stadig væk med den ambition, at vi får et nej den 28. maj. Skulle uheldet imidlertid være ude, er Enhedslistens forslag overordentlig relevant, for disse rammeafgørelser skal ikke bare forelægges på et eller andet tilfældigt fredagseuropaudvalgsmøde, hvor ministeren mellem 28 andre punkter får et forhandlingsmandat og så efterfølgende kommer tilbage og orienterer om, at nu er sagen gået til beslutning.

Det bør være sådan, at man følger den faste procedure med forelæggelse her i Folketingssa-

len. I den forbindelse skal jeg minde om, at da spørgsmålet om EU-sagers forelæggelse i Folketinget sidst var til debat her i huset, kom Fremskridtspartiet med det forslag, at man lavede en månedlig EU-dag, det kan være den første tirsdag eller den første onsdag i hver måned, hvor grønboøger og hvidboøger og andre relevante dokumenter – og det kunne så også være disse rammeafgørelser – fremlægges til forhandling i Folketingssalen og til afstemning, i det omfang der er brug for det. Så ville tingene kunne foregå i fuld offentlighed, og hele Folketinget ville være informeret og ikke kun Europaudvalget.

Derfor støtter vi indholdet af Enhedslistens forslag, men anmoder i det mindste Enhedslisten om at vente med at få det til anden behandling, til vi kender resultatet af Amsterdamafstemningen. Vi håber stadig væk på, at afstemningen fuldstændig overflødiggør dette beslutningsforslag nr. B 6.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forsikre hr. Kim Behnke om, at Enhedslisten bestemte ikke har mistet troen på et nej, tværtimod. Vi skriver også i bemærkningerne, at den sikreste løsning på dette problem jo er, at Amsterdamtraktaten ikke træder i kraft.

Vi synes imidlertid, det er meget væsentligt, at befolkningen får at vide, hvad det er, vi stemmer om den 28. maj, om det er en situation, hvor man agter at bruge Amsterdamtraktaten, hvis den bliver vedtaget, på en sådan måde, at man omgår og bryder grundlovens § 19. Vi har jo desværre under debatten i dag fået bekræftet, at det er det, man vil gøre, og det ved vælgerne så, når de skal stemme den 28. maj. Vi synes, det er væsentligt at have dette kendskab til konsekvenserne af et ja eller et nej.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte det beslutningsforslag, som Enhedslisten her har fremsat. Derimod er vi meget enige i de betragtninger, som tidligere ordførere og også ministeren har givet udtryk for her.

Men jeg vil også understrege, at jeg her hørte, at ministeren gav tilsagn om eventuelt at drøfte nye procedurer med Folketingets Europaudvalg og eventuelt også med Folketingets Europaudvalgs underudvalg med henblik på at sikre Folketinget et bedre indblik i disse rammeafgørel-